

Žena bi dobila svobodo — a ž njo tudi dolžnosti, ki bi jo vodile razen k materstvu tudi k drugim, prav tako lepim ciljem.

V deželah, kjer so si ženske izvojevale že več pravic, zahtevajo že zdaj tudi politične svobode. V Združenih državah ameriških imajo društvo, ki bo odreklo, kakor hitro pristopi dovolj članic, plačevanje davkov, dokler se ženam ne prizna volilna pravica. Na Danskem se je ustanovilo politično žensko društvo, ki ima namen, izpodbujati žene z razpravami, javnimi shodi in političnimi predavanji, da se udeleže političnega življenja.

Po prizadevanju prof. dr. Zimmerja se je ustanovila o Veliki noči v Berlinu ženska socialna šola, ki naj vzgaja mlade deklice v vedi ljudske vzgoje, seveda posebno kar se tiče socialnega delovanja žen v tej novi znanstveni stroki. Poučevalo se bo o nauku o ljudski vzgoji, o organizaciji ljudske izobrazbe, o ljudski higieni, o gospodarski, državnoznanstveni in državljanski vzgoji ljudstva, o ljudski prosveti, o podpiranju ljudske umetnosti in o moralnem in verskem vodstvu ljudskih vrst. Teorijo bodo podpirali nazorni pouk in praktične vaje, posebno poseti v raznih zavodih za ljudsko izobrazbo, ki eksistirajo pri nas večinoma samo v — mislih in željah nekaj malo naprednjakov, dočim mislijo ostali, da nam jih izvrstno nadomeščajo Marijine družbe, procesije in samostanske šole . . .

Z. B.

Carnegiljeve ljudske knjižnice. Pittsburški magnat je poleg svojih ogromnih jeklovih tovarn znan po svetu zlasti po slavni „Carnegie Libraries“, s katerimi si je postavil neumrljiv spomenik med angleškim narodom. Dosedaj je ustanovil 1290 knjižnic (oziroma poslopij), ki so stale 40 milijonov dolarjev. Izmed teh jih imajo Združene Države 779 (29 milj.), Anglija 317 (6 milj.), Canada 48, Škotija 102, Porto Rico 1, Irsko 36, Nova Zelandija 5, še Tasmanijo je obdaril z eno in istotako Zahodno Indijo. V New Yorku ima posebno pisarno za svoje knjižnice, katere dobi lahko vsako mesto pod gotovimi pogoji. Meščani se morajo zavezati, da plačajo gotovo vsoto za knjige in poslopje jim je preskrbljeno od Carnegieja. Ni je države v Združenih državah, da bi ne bila obdarovana s kakim darom od plemenitega človekoljuba-milijonarja. — Zadnje čase, ko je potreba novih ljudskih knjižnic ponehala, se je obrnil s svojimi darovi na zavode, univerze in sicer pred vsem na take, ki so manj znane, in v slabem gmotnem stanju. S tem hoče vzpodbuditi mladino, da bi obiskovala domače zavode v večji meri, kakor do sedaj. Njegovi darovi raznim zavodom dosega že tudi par milijonov; navadno njegovo darilo je od 10.000 do 100.000 dolarjev.

Ne oziraje se na njegovo postopanje s tovarniškimi delavci, se mora Carnegie prištevati največjim dobrotnikom človeštva. Upamo, da dobimo kdaj tudi Slovenci takega mecena med novopečenimi slovensko-amerikanskimi milijonarji, katerih baje že imamo nekaj.

— Rado Samov.

